

ikke ville kunne komme paa Gage førend og dersom Landsthinget til Efteraaret eller Efteraaret 1851 kommer til den Beslutning at fremme denne Udnævnelse og at foretage det hele Forslag til Behandling, thi jeg veed aldeles ikke om Landsthinget til Efteraaret vil udnævne sine Revisorer. Jeg anseer det for vigtigt, at Udnævnelserne skeer strax, ikke alene af den Grund, som i den sidst oplæste Skrivelse er nævnt, at Thinget virkelig har Anledning til at ønske Gjennemgaaelsen af adskillige Actstykker, hvorom det ærede Finantsudvalg med god Føie har sagt os, at det ikke har været det muligt at gaae dem igjennem i Detail, men de have, som jeg troer, tillige tilføiet, at der vistnok var god Anledning til at gaae dem nøiagtig igjennem, for at see navnlig, hvorvidt Pensionerne ere virkelig hjemlede og kunne endnu kræves efter den forandrede Stilling, de vedkommende Pensionshavende ere indtraadte i, og hvorvidt Gratialer ere tildeelte Folk, der virkelig trænge til at fødes af Almisser af Staten, og hvorvidt der har været god Grund til at foreslaae Eftergivelsen af de mange Gages forskud, som staae for en lang Række af Aar til Embedsmænd; alt dette har Finantsudvalget troet, at der var Anledning til at undersøge; men ved Siden deraf er der et andet Punkt, som jeg troer er af Betydning. Vi have jo allesammen sagt: Ja, hvem skulle vi udnævne til Revisorer, vi have Ingen, som vi kunne forudsætte, at være udrustet med den fornødne Dygtighed til dette Hverv; det troer jeg ogsaa tilfulde, men det er ganske naturligt, fordi den hele Indretning er os ny. Men ville vi finde Revisorer, der skulde blive dygtige til deres Hverv, saa skulde vi netop udnævne dem saa hurtigt som muligt, og lade dem faae Leilighed til at benytte den mellemliggende Tid førend deres egentlige Arbejde begynder, til at sætte sig ind i Forretningerne og til at gjøre sig saa duelige dertil, som det er muligt. Naar Folkethinget udnævner sine to Revisorer, saa har det sagt til disse Mænd: nu vide I, at dette Hverv bliver Eder overdraget, Eders Hovedvirksomhed er at revidere Regnskabet for 1850—51, nu have I imidlertid at sætte Eder ind i Forretninger af den Art, for at I kunne udføre Eders Gjerning tilfredsstillende og til

Fædrelandets Lary; I faae Intet for det, for Landsthinget har valgt Revisorer, thi det er den lovgivende Magts Sag at bestemme Eders Lønning. Dette ville altsaa de Mænd, der blive valgte, vide, og jeg antager, at derved ville de finde sig fuldkommen tilfredsstillende; thi det er ikke nok for en Mand, alene at see paa hvad han fortjener ved sit Arbejde, en ærlig Mand har et andet, meget vigtigt Hensyn, og det er at gjøre sig saa dygtig som mulig til sit Kald, om det ogsaa skal skee ved personlig Opoffelse, og de, som derfor ønske at være Revisorer, skulde blive saa duelige som mulig til at revidere og derefter at gjøre Indberetning til Thinget, og de, som ønske, at vore Udgiftslisten skulde gaae hurtig som mulig synke ned til den muligt lave Størrelse, de bør ikke gjøre Brug af § 6 i Forretningsordenen til at forhindre en Beslutning, som Forsamlingen med fuld Gyldighed tidligere har taget.

Finantsministeren: Jeg vil tillade mig foreløbig at bemærke, at naar Forretningsregulativets § 6 her er anvendt, saa betragter jeg det som alene hidrørende derfra, at Forretningsordenen ikke tillod nogen anden Maade end denne Paragraphs Anvendelse for at bringe et i Realiteten meget vigtigt Spørgsmaal under fornyet Overveelse; nemlig det Spørgsmaal, om det engang besluttede Valg af Statsrevisorer virkelig skal finde Sted. Jeg troer altsaa ikke, at der er nogen mislig, nogen ikke ved Affattelsen tilstøttet Brug af § 6, der kan siges i nærværende Anledning at have fundet Sted. Havde jeg opfattet det saaledes, saa vilde jeg ikke idag have taget Ordet, men jeg opfatter det ikke saaledes; jeg antager, at som Sagen er, er der ingen anden Maade til at faae et i Realiteten vigtigt Punkt bragt under fornyet Overveelse. Det vil være i Erindring fra de tidligere Forhandlinger i denne Sag, baade i dette og det andet Thing, at jeg ikke har indblandet mig i Discussionen af det Spørgsmaal, om det maatte være hensigtsmæssigt, i Aar at udnævne Statsrevisorer, eller ikke; jeg har indfranket mig til at erklære, at hvad enten de blive valgte i Aar eller ikke, saa skulde de, naar de bleve valgte, fra min Side som Finantsminister, møde al mulig Beredvilighed (Hør!) og erholde alle de Meddelelser,